

En Myg, der angriber en Sommerfugl.

Af

I. P. Kryger.

Det er almindelig bekendt, at Myg af Culicidernes, Chironomidernes og Simuliidernes Familie suger Blod af varmblodede Dyr; vi har alle været udsatte for Angreb af disse paatrængende Smaadyr og kender Beretningerne baade fra Troperne og fra arktiske Egne om, hvilken uhyre Plage „Moskitoerne“ kan være for Mennesker og Pattedyr. — At Myg ogsaa angriber koldblodede Hvirvel-dyr og Insekter er ikke almindelig kendt, og Grunden er vel den, at der i Litteraturen foreligger meget faa Beretninger om saadanne Angreb. Fra Europa er der saavidt mig bekendt ikke andre Meddelelser end følgende af Theobald: „Jeg har ved to Løjligheder set smaa Culicider (*C. nigritulus*) suge paa *Chironomus* og andre smaa Tovinger“. (Theobald, F. V.: A Monograph of the Culicidae or Mosquitoes. London 1901. Vol. 1. p. 71.) — Fra Nordamerika er der derimod meddelt flere Iagttagelser i samme Retning. Inden jeg gaar over til at fortælle om en Iagttagelse, jeg havde Lejlighed til at gøre i Sommeren 1913, skal jeg efter: The mosquitoes of North and Central America and the West-Indies, by Howard, Dyar and Knab, Washington 1912. Vol. 1. pag 106, kort omtale disse Tilfælde.

Brakely fra New Jersey fortæller, at han har set en

Sværmm Moskitoer om en Skildpadde (black terrapin), der var i Færd med at lægge Æg. — Dyret tog ingen Notice af Myggene, da det var stærkt optaget af Æglægningen. Der siges dog intet nærmere om, at Meddeleeren saa Myggene stikke Skildpadden eller dens Æg. Endvidere fortæller han, at Myg ogsaa anfalder Firben, Frøer og Slanger uden dog at meddele noget nærmere herom.

Der foreligger flere Beretninger om, at Myg har angrebet Fiskeyngel. Saaledes saa Murray i Colorado nær Snelinien en lille Sværm „Mosquitos“ over en rolig, lavvandet Plet i en Bjergstrøm. I denne Strøm var der unge Foreller, og hver Gang en af disse kom op til Overfladen, skød en Myg ned paa den og udsugede den, saa den døde. (Murray, C. H.: Young trout destroyed by mosquitos. Bull. U. S. Fish. Comm. vol. 5 p. 243). P. Combes meddeler en ganske lignende lagttagelse fra Øen Anticosti. (Combes, P.: Les moustiques de l'île d'Anticosti. Revue scientifique, ser, 4, vol. 6, pp. 751—53.)

Men blodsugende Myg er aldeles ikke henviste til alene at suge Blod af Hvirveldyr. Veazie har set Myg udsuge en Cicade eller „Græshoppe“, som Dyret med Urette blev kaldt paa hans Egn, og han har tillige set Myg angribe yngre Stadier af samme Cicade. (Veazie, H. A.: Some observations on the varieties and habits of the mosquitoes of New Orleans and the remedies. New Orleans Med. and Surg. Journal vol. 54, pp 155—177). Hagen omtaler, at han i de nordvestlige Stater saa en Myg i Færd med at udsuge en Sommerfuglepuppe. (Hagen, H. A.: Über Insektenzüge. Ent. Zeit. Stettin. 22 1861 p. 82.)

Da jeg i Sommeren 1913 var paa Samlerejse paa Lolland, vidste jeg intet om, at der var noget paafaldende i at Myg overfaldt Insekter, og jeg fik derfor ikke saa meget ud af den nedenfor omtalte lille lagttagelse, som jeg kunde

have faaet, hvis jeg havde kendt Howard, Dyar og Knabs Værk.

Den 24-7-1913 gik jeg fra Ryde Station til Christianssæde og fulgte Hovedvejen gennem Skoven. Paa det sidste Stykke lige før Christianssæde Slotspark er der en Spadseresti langs Vejen, og denne Sti begrænses mod Kørebanen af en Række Træer. Paa disse Træer samlede jeg om Eftermiddagen Kl. 4 i stærkt diset Solskin og meget trykkende Varme. Ved Sydsiden af et af Træerne saa jeg nogle Smaamyg sværme ca. 1½ m fra Jorden. — Inspektør Will. Lundbeck har senere bestemt Myggen, der viste sig at tilhøre en *Ceratopogon*-Art. Der var tilsyneladende intet for Myggene at sværme efter paa den glatte Træstamme, men ved nærmere Eftersyn viste det sig imidlertid, at der paa Stammen sad en lille Maaler *Cidaria didymata*. L., og at det var denne, Myggene sværmede om. Der var fem Myg ialt. — Pludselig slog den ene Myg ned paa Sommerfuglens venstre Forvinge og blev siddende der, en anden fulgte straks efter og Resten nærmede sig Sommerfuglen. Da de var tæt ved denne, mente jeg at kunne tage hele Sværmen i et Samleglas, men jeg kom for tidligt, saa at de tre Myg undslap, da jeg satte Glasset ned mod Stammen, og kun de to, der allerede sad paa Sommerfuglen, blev siddende. Det viste sig siden at være to Hunner. — Med nogen Vanskelighed fik jeg Sommerfuglen til at slippe Barken, saa den gled ned i Glasset. Ved Rystelsen slap den ene Myg sit Tag og svirrede rundt i Glasset, medens den, der først var slaet ned paa Sommerfuglen, blev siddende. Den sad midt paa Sommerfuglevingen med sine Munddele fæstede til Vingens Flade, og sad meget fast; jeg rystede nemlig Glasset, saa Sommerfuglen, der anstillede sig død, gled frem og tilbage, men dette fik ikke Myggen til at slippe sit Tag, lige saa lidt som den slap, da jeg vendte Bunden i Vejret paa Glasset, saa at Sommerfuglen faldt gennem hele dets Længde. Jeg stak Glasset i Lommen og tog det efter nogle

Øjeblikkes Forløb op igen; Myggen sad endnu paa sin Plads. Jeg lagde det tilbage i Lommen og tog det atter op efter ca. 5 Min. Forløb, og nu fløj begge Myggene livligt rundt derinde, idet den første endelig havde løsnet sig fra Sommerfuglevingen. Da Sommerfuglen begyndte at bevæge sig rundt i Glasset, dræbte jeg alle Dyrene og satte dem ved Hjemkomsten op. De er senere indlemmede i Inspektor W. Lundbecks Fluesamling. — Jeg skal sluttelig anføre, at der paa den anden Side af Spadsere-stien paa en Eng, der var skilt fra Stien ved et aabent Stakit, græssede nogle Heste ca. 50 m fra Træet, hvorpaa Sommerfuglen sad. Det kan derfor vel næppe have været af Mangel paa varmbloodede Dyr, at Myggene overfaldt Maaleren.

Det er ikke meget, jeg har faaet ud af Iagttagelsen. Men da der nu er gjort opmærksom paa Sagen, vil andre Samlere maaske have deres Opmærksomhed henvendt paa de blodsugende Myg og deres Forhold til de ikke-varmbloodede Dyr. I denne Forbindelse fortjener det maaske ogsaa at bemærkes, at man forskellige Steder har set blodsugende Myg udsuge Plantedele, f. Eks. Bananer.

Summary.

A gnat attacking a moth.

With regard to the attacks of blood sucking mosquitoes on other than warmblooded animals, f. inst. on insects etc., very little has been recorded. All what I have been able to find in the literature are more or less exact reports of very different nature in: „Theobald, F. V. A Monograph of the Culicidae or Mosquitoes, London 1901. Vol I, p. 71“, and in „The Mosquitoes of North and Central America and the West Indies by Howard, Dyar and Knab, Washington 1912, vol I, p. 106“.

I think, therefore, that the following little observation which was made by me last summer will be of some interest.

On the 24th Juli 1913 I was collecting on the road between Ryde and Christianssæde on the Island of Lolland in Denmark, where I chiefly examined the trees which separated the patchway from the road. It was in the afternoon about 4 o'clock with rather hazy sun and very oppressive heat.

On the south side of one of the trees I observed some small gnats swarming at a distance of about $1\frac{1}{2}$ m from the ground. As far as I could see there was nothing to attract them, but a closer examination showed however, that on the trunk of the tree was sitting a little moth *Cidaria didymata* L, and that it was this that the gnats were flying after. There were in all five gnats belonging to a species of the genus *Ceratopogon*. Suddenly one of the mosquitoes flew down to the moths left front wing and remained sitting there, another followed immediately after and the remainder closed down upon the moth. When they were quite close to it, I thought that I could take the whole swarm in a collecting glass, but unfortunately it was a little too early, as three of the mosquitoes escaped when I put the glass to the trunk, and only the two, which were already on the moth, remained. These afterwards proved to be two females. With a little difficulty I got the moth to drop from the bark, so that it slipped into my glass. With the shaking one of the mosquitoes gave up its hold and flew round in the glass, whilst the other, which had first attacked the moth, remained fast. It sat in the middle of the moths wing with its mouthparts attached to the wing and had a very firm hold. I shook the glass so that the moth, which feined death, slid up and down, but this did not have the effect of making the mosquito let go, neither would it let go when I turned the glass upside down, so that the moth fell the whole length of the glass. I put the glass in my pocket and took it up again after a few minutes, but the mosquito was still fastened to the wing. Afterwards I put the

glass back again in my pocket, to take it out again after about five minutes; then both the mosquitoes were seen flying about in the glass. When the moth began to crawl about in the glass, I killed them. They are now placed in Mr. W. Lundbeck's collection of Diptera.

In conclusion I may add, that on the other side of the path was a meadow, separated from the road by an open fence. On this meadow were several horses, three or four of which stood near the fence, about 50 m from the tree, it can thus hardly be supposed, that it was on account of the absence of warm-blooded animals, that the mosquitos attacked the moth.

24-11-1913.
